

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 41. Retractatio Lucidi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

& in Galliam deductus, deinde per annos ^{Sæculum V.} quadraginta partim Augustoduni, partim ^{A. C. 476.} Viennæ, cellæ inclusus & nemini hominum visus, vitam duxit, at colloqui volentibus respondebat. Aliquot Monachos prope Cellam ejus extra urbem Viennensem congregatos regebat, idque fuit Abbatix S. Petri initium. Alterum Monasterium, Sancto Andrea Sacrum, & intra Mœnia situm, erat fœminarum, quæ numero sexaginta fuisse leguntur. In eadem Regione haud procul Vienna celeberrima erant Monasteria Griniacensia; Sidonius Regulam, in iis observatam, illi æqualem æstimat, quæ apud Lerinenses vigeat.

Sidon. VII. ep. 17. ad Voluf.

§. XLI.

Retractatio Lucidi.

Plerique Episcoporum, quorum Sidonius *Ep. Faust.* meminit, interfuere cuidam Synodo, *to. 4. Conc.* in qua Leontius Arelatensis præfuit, & *p. 1042.* Faustus Rejenfis Presbyterum, nomine Lucidum, aliquos de Prædestinatione errores retractare coegit. Postquam colloquendo ad confessionem erroris pertinacem adducere non potuisset, eidem scripsit epistolam, in qua articulos sex notatos anathematizare jubebat. Primo. Errorem Pelagii; Hominem sine peccato nasci. Solo suo conatu posse salvari, & liberari sine Dei Gratia. Secundo. Fi-

H h h 4 delem,

Sæculum V. delem, & Fidem Catholicam profitentem, si post Baptismum labatur, perire per peccatum originale. Tertio. Hominem per præscientiam Dei in mortem præcipitari. Quarto. Hominem, qui damnatur, non accepisse potestatem se salvandi; quod de Baptizato, aut Gentili, tali ætate, qua credere potuit, & noluit, esset intelligendum. Quinto. Vas contumeliæ non posse se attollere, ut inter Vasa honoris locum accipiat. Sexto. Jesum Christum non esse pro omnibus mortuum, & nolle, ut omnes homines salvi fiant. Faustus Episcopus instabat, ut Lucidus ad hanc epistolam responderet, quod si omitteret, errorum istorum convictum habendum esse. Cum Fausto undecim Episcopi subscripserunt ejus epistolæ, solius autem Patientis Lugdunensis Sedem novimus.

*Lib. Luc.
to. 4. Conc.
p. 1044.*

Lucidus errorem emendavit, & retractavit, data epistola ad Episcopos triginta, qui id ipsi præceperant, in Concilio, ut creditur Arelate, nam a capite Leontius legitur, congregati. Post eum conspicitur Euphronius Augustodunensis, Mamertus Viennensis, Patiens Lugdunensis, Faustus Rejensis, Grecus Massiliensis, Crocus Nemausiensis, Basilius Aquensis, Joannes Cabillonensis. Ceteri sunt nobis ignoti. Lucidus aliquas propositiones damnat, ab illis, quæ in epistola

epistola Fauſti continentur, diſtinctas; Sæculum V. A. C. 476.
 illo autem omnes tendunt, ut aſſerant;
Jeſum Chriſtum pro omnibus hominibus
mortem oppetiſſe, Deum neminem ad
Damnationem prædeſtinare, Liberum Ar-
bitrium in Adamo non fuiſſe extinctum,
& a Gratia Dei non excludi conatum,
quo homo cooperetur. Idem Concilium Prol. Fauſt.
 Fauſto Rejenſi in commiſſis dedit, ut ſcri- ad Lib. de
 beret contra errorem illorum, qui nimium Grat. & c.
 Prædeſtinationi tribuerent. Edidit libros Bibl. PP.
 duos de Gratia, & libero Arbitrio, quos Parif. to. 4.
 Leontio Arelatenſi inſcripſit; at in alte-
 rum extremum propendet nimis, & plus
 æquo viribus Naturæ favet.

§. XLII.

Ordinationes memoratu dignæ.

Joannes Cabillonenſis ad Ararim, qui di- Sidon. IV.
 cto Concilio adfuit, ordinatus fuerat epiſt. 25.
 in hunc modum; Paulo Epifcopo Ante-
 ceſſore ejus fatiſ functo, Patiens Lugdu-
 nenſis, Metropolita, Euphronius Augu-
 ſtodunenſis, ejuſdem Provinciæ Epifco-
 pus, & plures alii Cabillonum convene-
 rant. Populum privati commodi ſtudia
 trahebant in diverſa; hinc viri tres ad
 Epifcopatum præſentabantur. Unum
 commendabat nobilitas Generis, ſecun-
 dum lautiffime parata adulatoribus men-
 ſa; tertius, Eccleſiæ prædia inter fauto-
 res ſuos diſtributurum ſe, ſecreto polli-
 citus

H h h 5

citus